

МУХАМЕДЪ И ИСЛЯМСТВОТО.

За люлка на Мухамедовата Вѣра са почитатъ арабійскитѣ пустынни, а денословіето ѝ започенва отъ 622, врѣме на Егира (Хиджретъ) или побѣгването на пророка въ Медина.

Мухамедъ, основателтъ на тѣзъ Вѣра, са роди въ Мекка, около 570 год. споредъ христіанското лѣточисленіе. Той произхождаше отъ силното племе *Корашитытъ*. Сираче отъ дѣтинство, той са отхрани отъ вуйка си Абу-та-леба, който занимаваше въ Светыя Градъ най-высоката и почетна служба: раздавач на храни и обиталища на поклонницытъ въ Мекка.

До тридесетъ и петъ годишна възраст посланъето на пророка не откри нищо. Той живѣше въ неизвѣстность, въ размышленіе и въ мълчанье. Само съкашъ че избѣгваше множеството и шума за да слуша по-добръ вътрѣшнытъ гласове, които го подканяхъ да проповѣдва единството Божіе, молитвата и вѣра въ Него самага, като вдѣхновенъ отъ Бога.

Първытъ послѣдователи на новата Вѣра бѣхъ: жената на пророка, браточедъ му, дѣщеркытъ и слугытъ му. Но желаящецъ да присѣдини на Вѣрата си невѣщото и пусто-вѣрно населеніе, той са принуди да бѣга прѣдъ една обрѣжена потеря и са оттегли въ Медина за да избѣгне отъ смъртното осужданье.

Отъ туй произшествіе са брой лѣточисленіето на Мухамеданцытъ, нарѣчено *Егира* (Хиджретъ) т. е. *бѣганье* или по-право *прѣселеніе*.

Медина припозна бѣженеца като пророкъ и като господарь. Тогазъ той прогласи че Богъ му заповѣдавше да распространява Вѣрата си съ мечъ, а тя не бѣше нѣкоя нова, но старото Авраамово, Моисеево и Исусъ-Христово вѣрванье, шреправено за нуждытъ на народа помежду когото живѣяше Мухамедъ. Догмытъ и правилата на тѣзъ